

PERIÓDICH VERMELL

#: SALUT PÚBLICA #: INTERESSOS POPULARS #: ARTS Y LLETRES #:

PREUS DE VENTA
 25 exemplars. . . . . Una pesseta
 Cada número. . . . . 2 quartos
 Surt a llum ab tota regularitat á lo menos una vegada cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
 96 - RONDA DE LA UNIVERSITAT - 96
 BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 Tot Espanya, portat á domicili. . . . 8 rals trimestre
 Països de la Unió Postal. . . . . 16 id. id.
 Dona números extraordinaris sempre que ho demanar las circunstancias

UN MANSO MES

Lo cor se 'm desboca de compungió cristianíssima, al llegir en los periódichs heretjes y fins en los defensors de la mes pura ortodoxia católica, las noticias que venen de Madrit respecte al acte de humilitat evangélica portada á terme per un tal pare Bocos, en la iglesia de Sant Sebastiá de la vila del os.

LA TRAMONTANA per cert no vol escatimar las sevas alabansas á tots los mansos pastors de las ovellas de Cristo que escampant l' aúfals espiritual per la major honra y gloria de Deu Nostre Senyor Jesucrist y tota la seva familia, del modo que ho feu lo reverendíssim y may prou ben ponderat predicador de Madrit.

Tots sabém que per la setmana santa los católichs, imitant á son Deu y Mestre, se ocupan solzament en pregar pe 'ls que van errats, en perdonar á sos enemichs y altres obras de compungió y bon exemple.

A cumplir tan católica missió pujá lo capellá Bocos dalt de la troua, y comensá á dirigir-se á sas ovellas dihentlos cosas tan cruas del ordre moral (aixís ho contan los periódichs de Madrit), que 'l devots quedaren embadalits y encantats de aquella oratoria sagrada que tal varietat donava á las cosas de setmana santa.

Algunas senyoras portaren sa admiració fins al punt de tornarse rojas de galdas, sentint los arguments del pare predicador.

Pero com la eloqüencia sagrada, quan va d' alsa, no 's para fins que 's pert de vista, la segona part del sermó tenia per

necessitat de colocarse á molta mes altura, y aixís fou.

Entussiasmat sens dubte 'l reverent predicador per la forsa magnética del que parla per boca del Esperit sant, va llensarse per las celestials regions de una fecunda imaginació prenyada de rabiosa mansuetut, y 'l fervor relligiós va desbocárseli com lo tap de una carbónica sense cordills que l' aguantin.

Comensá á ficarse en política, cosa molt propia del dijous sant, per mes que á vos-tés no 'ls ho sembli.

Va defensar al papa-rey y son poder temporal, en lo qual trobo que va fer molt ben fet, porque si ellys no ho defensen, no sé pas de qué 's refian.

Als reys de Italia Víctor Manel y Humberto vá posarlos com un drap de netejar las paellas ó cosa pitjor. Als ministres italians y á tots los que contribuïren á la unitat de Italia va deixarlos mes despreciables que carn de tossino ab la triquina.

Y... ¡fillets de Deu! parlant dels lliberals en general y de tot lo que fes olor de llibertat va usar uns arguments tan contundents, tan piadosos y sobre tot tan propis de la festivitat del dia, que 'ls feligresos van anarse entussiasmant, la eloqüencia del representant de Deu va conmourrels, los sentiments relligiosos van extasiarse, y no podent aplaudir, porque á la iglesia está privat, sens dubte per evitar las xiuladas, van posarse á demostrar sas simpatía y admiració al predicador ab uns frenétichs crits de ¡fuera! ¡mateulo! ¡indecent! y altres piadosos desahogos de sos sentiments católichs.

Las senyoras, comprenent que l' entussiasme á tal punt podia portarlas tal volta una emoció perjudicial, giran quá, apretan talons y buscan filosóficament la porta.

En lo pugilato de raciocini posat en boga per arribar al carrer qui mes aviat millor, las devotas se tiran á terra unas ab altres, no sé si per mes ben adorar al Fill de Deu, y las unas passen caritativament per demunt de las otras, y com es l' hora que 's recorda la Passió de Nostre Senyor Jesucrist, se senten dins del temple uns gemechs que ni 'ls de la agonía de Cristo.

Y entretant lo predicador, rebent la inspiració divina á sarrions, contestava al entussiasme de sos feligresos dihentlos que per disposició del mateix Deu, vindria al mon una *Má negra* ó una *Má blanca* que acabaria ab tot lo que fes socarrim de lliberal.

Y aquí arribá l' entussiasme dels devots á un paroxisme de terror.

De segur que si algunas carretadas de benehidas patatas y tronxos de col haguessen estat mansament al alcans dels piadosos feligresos, se hauria operat lo miracle de que volant ab rapidés cap á la troua, haguessen dolsament acariciat la testa del predicador, en premi á sa eloqüencia.

Escoltém lo que de tan edificant espectáculo diuhen dos seráfichs colegas madri-lenyas:

«Escándalo como el de anoche en San Sebastian no le hemos presenciado nunca, ni en los teatros, ni en los clubs, ni en las plazuelas.»

¡Ni á las Corts! afegiriam nosaltres.

Y segueix dihen:

«Llegó á su como cuando el padre Bocos profetizó que vendria una «mano negra» ó «blanca» á destruir todo este liberalismo.»

¡Olé, salero!

Y diu l' altre periódich:

«Por nuestra cuenta, y segun informe de testigos presenciales de la escena, podemos afirmar que el alboroto fué verdaderamente escandaloso.»

Tot siga per l' amor de Deu Totpoderós, principi y fi de todas las cosas, y per lo tant espiritualment responsable de lo de la iglesia de Sant Sebastiá.

***

La policia, que en tot se fica, va ficarse també en los *exercicis* del pare Bocos.

Feu baixarlo de la trona, tancá las portas de la iglesia, detingué á n' algun devot dels que mes se habian entussiasmat, y acompanyá al pare predicador á casa seva, tal volta per evitar que 's reproduhís l' entussiasme pe 'ls carrers, ahont ja fácilmente se hauria tingut mes á má qualsevol objecte per regalar entre cap y coll del reverent.

La policia completá la obra de misericordia del dijous sant, portant á casa seva al sermonayre y á la cagamenja á n' alguns feligresos.

Pero com diu lo refran castellá *No hay mal que por bien no venga*, los últims diaris que arriban de Madrit nos fan saber que á conseqüencia del diggust sofert aquell dia, l' ecónomo de la dita iglesia de Sant Sebastiá va indisposarse, y 'l dimars va anarsen á sopar ab Sant Pere, tal vegada per informar de paraula al mateix Deu dels successos ocorreguts á casa seva. Fins hi ha esperansas de que ab aquest motiu se obri una informació celestial.

Un altre sermó que tenia de fer lo divendres sant l' incomparable Boc-os li ha sigut privat pe 'l metje ¡vull dir! pe 'l bisbe.

¡Quina llástima! ¡Tal vegada 'ns hem perdut una funció magnífica!

Y que d' espectacles com aquest es precis aprofitarne la ganga, porque no 'n passen molts.

Resultat de la funció del dijous sant en la iglesia de Sant Sebastiá: un capellá mort, un predicador fora de combat y alguns feligresos presoners.

Si todas las funciones religiosas donguessin aquest resultat aviat podriam dir ben alt

*Gloria á Deu per las alturas
y á la terra no mes farsas;*

y si no fos vers, fora veritat.

GIMNÁSTICH

*****
QUI HO ENTENT QUI NO HO ENTENT

Mientras tenga qui 'm mantinga
tonto fora de fer res.

¡Qué hi faré! lo mon te aixó,
cada hu per' hont l' agafa;
á l' un lo trevall l' embafa,
l' altre es molt treballador.

Madrit, en suposició,
pel trevall no vol enfados
sols... romansos y bolados
son articles que compont,
la vileta mes gandula
que s' ha conegut al mon.

Si per viure diners mancan,
á provincias ja 'n darán;
si alguns resistencia fan
als resistents ja 'ls desbancan;
los desterran ó be 'ls tancan
recordantlos que aquí á Espanya
al que crida ¡plaf! castanya,
puig obehir correspont
á la vila mes gandula
que s' ha conegut al mon.

Si á la caixa hi han trenyinas
(com casi sempre n' hi ha)
un nou impost fan pagá
pels vins, olis ó farinas:
y 's tornan á armar bronquinas
vejent que 'ls grans capitals
no 's gastan per fer canals
sino en bromas de salon,
en la vila mes gandula
que s' ha conegut al mon.

Si l' obrer dotze rals guanya,
vint n' hauria de guanyá;
si dos rals li costa 'l pa,
no 'n val un, y no l' estranya
puig ja sab que se l' enganya;
¿guanya diners, y no 's troban?
Donchs clara senyal que 'l roban;
pero 'ls que 'l roban ¿ahont son?
—A la vila mes gandula
que s' ha conegut al mon.

Si 'l poble desesperat
algun dia mou gatzara,
lo que la paga mes cara
sempre es lo pobre soldat;
puig qui 'l mal ha ocasionat
prompte toca retirada
y está ab la taula parada
vessant lo champany y 'l ron
en la vila mes gandula
que s' ha conegut al mon.

Menjar lo que 'l cor demana,
dormir fins que 'l cos diu prou,
tassarse cada hu 'l sou
que á n' ell li donga la gana;
donar protecció á la llana;
tirá 'ls llibe als enerra:
aquesta es la vida entera
de una gran part que compon
la vilassa mes gandula
que s' ha conegut al mon.

Q. ROIG

*****
TRONERIAS Y RECTORADAS

Varem prometre á nostres lectors ocuparnos de certs *intringulis* del rector de Olot y aném á cumplirho.

Y pera que no 's diga que ho exagerém, transcribim una carta de un amich nostre que 'ns ho escriu desde la mateixa població, ahont per casualitat se trobava mentres tenian lloch aquells aconteixements. Diu aixís la carta:

«Sr. Director de LA TRAMONTANA.
Barcelona.

«Molt distingit amich: Ab motiu de darse en lo teatro de aquesta vila durant la present temporada de Quaresma unas quantas funcions del drama sacro religiós *la Passió y Mort de Nostre Senyor Jesucrist* al objecte de socorre á la familia de un dels joves aficionats que prenian part en lo desempenyo del mateix, s' ha donat un escándol, promogut pel rector (interino) ab motiu dels sermons que d' uns quants dias en aquesta part nos está endossant; dihentnos que directa ó indirectament tots estém excomunicats, igual los que hi prenian part com també los que hi prestaban sa cooperació, fos ananthi ó fos del modo que fos.

«Com vosté compendrà, y vista la poca mella qu' havia fet dit anatema puig, que *brams d' ase no pujan al cel*, lo rector va tirar l' assumpto trona avall poch dias avans de tenir lloch dita funció y 's valgué de tots los medis tontos é indignes per

fer desistir de son projecte als que s' ho habian proposat, socavantlos per los costats y posant obstacles á mida que s' acostava la primera funció, la qual se vejé sumament concorreguda, exasperantlo en gran manera, pues que comensá l' inicua guerra apelant als últims recursos, als de la trona, que fins llavors encara no habia posat en doyna

«Olot, vila que d' alguns anys en aquesta part va en decadencia, potser per la gran falta de recursos y vías de comunicació, no es estrany que estiga en gran part dominada pe 'ls ensotanats, si bé que entre mitj hi ha molta hipocresía, ab tot y contar ab lo gran apoyo moral y material dels confessionaris.

«Ab tals recursos la gent negra ha lograt atemorisar á la gent de pau deixant d' assistir á *La Passió*, per evitar desunions á las familias, y surtintne bastant perjudicada l' empresa.

«Entre varios dels obstacles que presentaren, fou lo no haber volgut tirá 'ls programas l' única imprenta que existeix aquí, que per cert lo duenyo ha donat probas de ser tot un manso anyell del rector.

«Al amo de las perrucas y barbas postissas (*artich liberal*) se coneix que li feren la forrosa, puig que tinguentlas compromesas ab los aficionats se desdó del tracte, veyentse precisats á anar á llogarlas á Barcelona, y finalment, per acabar, los clericals foren á trobar al director de la orquesta amenassantlo ab que si anava á dirigir la del teatro no tocara may mes en cap iglesia, y aixís successivament.

«Ara sols nos resta preguntar: ¿y aixó es la mansuetut que 'l Redemptor de la Humanitat recomaná á sos deixebles? Avivant los odis, perturbant las familias y excitant los ánimos, no cal que 's cansin los partits adelantats en volguernos fer coneixer la veritat, puig qu' ells mateixos s' están arrencañt la careta y dia vindrá que 'ls veurém completament descuberts.

«Se coneix que dit rector te fums de inquisidor general, puig que ara últimament se habia proposat que 's tregués lo mercat del divendres de passió, qu' es un dels mes concorreguts del any. Ab tal fatlera passá una comunicació al ajuntament, y passat l' assumpto á votació, resultá de la part d' ell 4 vots y 12 dels altres, y á mes una reprimenda fentli present que l' any passat al mateix dia y en ocasió de sortir de missa, estaban rifant un cuadro de la Puríssima, interceptant lo pas.

«Hi han hagut algunas personas que, no podent menos de reconeixre la rahó, han prestat son apoyo als aficionats, entre 'ls quals s' hi pot posar lo senyor Alcalde, que apesar de las comissions que l' han anat á trobá per fer plegá la comedia, s' ha mantingut al terreno de tota persona decent y de vasta educació, no podent menos de quedarli sumament agrañts y reconeguts tots los aymants de que la lley se compleixi.

«A última hora, acaban de dirme que tots los que van á confessar se 'ls pregunta si han anat á veure *La Passió*, moñrant, en cas afirmatiu, cert reparo en absol-drels.

«Al rector se 'l suposa que havia anat ab los carlins, si bé res en net hi pogut treure del assumpto.

«Disposi, senyor Director, de son servidor y amich..... etc.»

Res tenim que anyadirhi nosaltres. Es una de tantas rectoradas com cada punt á Espanya succeheixen y un' altra de las molts *tronerias*, ó sian disbauxas de trona, que á cada pas nos regalan los encarregats de obrirnos las portas del cel.

Continúa donant joch l' assumpto del arcalde de Rosas y companys de procés.

Per fi 'l Governador de la provincia se ha decidit á suspendre de sos cárrechs als arcaldes 1.er y 2.ª de Terradas, pero res ha fet respecte al de Rosas, que sembla continúa tan tranquil en son puesto, á pesar del procés en que está enclós.

La veritat, me donaria tanta alegría veure anar á parar un arcalde á la cagamenja, que desconfío de véureho.

Además, continúo creyent lo que vaig dir l' altre dia:

Llops ab llops may se mossegan.

** **

L' arcalde de Sallent intentá, no sabém per quin motiu, fer suspendre una funció en lo teatro de aquella vila y un cop se habian fet dos actes.

Lo públich rebé ab un diluvi de xiulets y crits de ¡fuera! la tal arcaldada, y després de uns tres quarts de sainete continuá la comedia.

Y l' arcalde va lluhirse.

** **

Llegeixo en un periódich:

«*La Epoca* se queja otra vez de que en la *Gaceta* se omite el nombre de S. M. (su majestad) la reina doña Isabel, al dar cuenta del estado de salud de la real familia.

»En cambio tampoco se menta á don Francisco de Asís, no menos S. M. y Borbon.

»Y esposo *querido* de doña Isabel.

»Segun opinion general.»

No poso cap comentari, perque en aquest moment m' ha semblat sentir olor de banya cremada, y es un tuf que 'm molesta molt.

** **

Senyor Piquet, empresari del Odeon:

LA TRAMONTANA te 'l gust de proposarli un bon negoci.

Segons veurá pel primer article del present número, hi ha á Madrit un orador sagrat de primera forsa que dona funcions dignas de figurar en son teatro.

Vagi allí, contráctil, y pórtil á Barcelona á donar funcions que imitin aquella del dijous sant, y li asseguro qu' encara que posi la entrada á preu de anar á sentir en Massini, farà lleno.

Per la nostra part li comprarém cent entradas per regalar entre amichs.

Espavilis prompte y aprofiti la ganga, que será cosa de poguershi fer un altra casa al ensanxe.

** **

Hi ha á Barcelona un periódich que te per títol *El Obrero*, que á pesar de ser sostingut y pagat per gent que del treball viu, sab mes de fer lo conservador y la pescatera que de cap altra cosa.

Casi no hi ha número en que no 's bescant al treballador que no pensa com los *talentarrós* que l' escriuhen, y perden molt

mes temps excomunicant als anarquistas á tall de sabi conservador petulant, que defensant los interessos de la classe que 'l sosté.

Company, vas per molt mal camí.

Tots los obrers, pensin com vulgan individualment, tenen interessos comuns á defensar, y 'l bescantar á son germá de treball sols pot ferho un ignorant ó un malvat.

Y dihém aixó després de haber llegit lo suuelto en que se ocupa en son últim número dels tipógrafos de Granada, en qual assumpto, dit sia de pas, no fora estrany que *El Obrero* hagués sofert un' amagada d' ou, com alguna altra vegada que s' ha volgut ficar en tipógrafos.

Y prou per ara.

** **

Se parla de un Congrés nacional que, iniciat pe 'l govern, se celebrará á Madrit pera tractar totas las qüestions que 's relacionan ab lo problema social.

A dit Congrés se diu serán invitadas las següens associacions: Ateneos mercantils, lligas de contribuyents, sindicats de producció y consum y altres representacions del capital y del treball, *sense exceptuar á las societats colectivistas é internacionals*, pera resoldre alguns problemas.

Si la noticia no es una broma, ho sembla.

Jo crech que tancar dintre una gabia varios gats y una rata, may será bon sistema per millorar á la última.

De consegüent, los miracles que fassi dit Congrés, ja me 'ls poden plantar al clatell.

** **

De una correspondencia de Madrit que publica un diari andalús, traduhim lo següent:

«Lo govern sab ja á qué aténirse respecte á la Má negra. Se assegura que 'ls ministros están convensuts de que en los primers moments va confondre la expresada associació ab las federacions de treballadors, exagerantse per consegüent las proporcions del assumpto. Van á ser posats en llibertat gran número de obrers que habian sigut presos per infundats motius de perteneixe á la societat tenebrosa.»

Per fi la veritat comensa á obrirse pas, pero ¿y 'ls disgustos y 'ls perjudicis á las familias dels obrers detinguts injustament? ¿Quan se acabarà la terrible lley de ser sempre l' *último mono* lo qui se ofegui?

** **

Segons un periódich, son 356 las causas seguidas per l' Audiencia de Jeréz á conseqüencia de la Má negra.

Fa prop de tres mesos que sona la orquesta, y, encara no s' ha aixecat teló; ab aixó calculin lo que durará l' espectacle, tenintse de representar 356 actes.

Y com sembla que hi ha molts innocents barrejats entre una dotzena de criminals, resultarà que, quan se declari sa innocencia, haurán passat un parell de generacions y ja haurán mort de vells á la presó.

¡Y viva la justicia... de la societat present!

** **

Trobém en un periódich que 'l *tremend* pare Bocos, lo predicador del escándol á Madrit, ha sigut cabecilla carcunda.

Acredita 'l género.

** **

A Madrit se tracta de fundar un periódich setmanal dedicat á la gent d' upa, que portará per títol *La Vida aristocrática*.

Si tingués de sortir á Barcelona, lo títol podria ser molt mes breu.

Podria dirse *Lo Gandul*.

Y publicar lo retrato d' en Cárlos Altadill en son primer número, per emulació dels suscriptors.

** **

Un carlí s' ha suicidat á Viscaya menjantse una bola de dar als gossos.

¡Deu lo tinga en la gloria!

Ha viscut y ha mort tal com era.

** **

Lo senyor Peris Mencheta, aquell corresponsal de *La Competente* que tan se sapigué distingir per sas gotillas y exageracions referents á la Má negra, va á publicar un folleto ab lo títol de *La mano negra y la mano blanca*.

Me sembla que 'l que tingui la paciencia de llegirlo, ne sortirá ab lo cap calent y 'ls peus frets, com lo negre del sermó.

** **

Ha mort á Puerto-Rico un tal marqués de la Esperansa, deixant una fortuna de 90 milions de rals.

Donchs la esperansa l' haurán tinguda 'ls seus hereus.

** **

Un periódich s' escama perque un llicenciat de presiri exerceix lo cárrech de secretari del jutjat de Riela.

Home, crech que no n' hi ha per tant.

Si las cosas anessin com cal, trobo que molts empleats no arribarian may ni á merxe la llicencia.

** **

Quatrecentas treballadoras han estat enfeynadas durant dos mesos pera confeccionar lo que se 'n diu *equipo de boda* de la infanta donya Eularia.

A Andalusía molts obrers del camp, quan tenen feyna, guanyan vint quartos ó tres rals al dia.

¡Y aquestos diables de socialistas ab la estúpida pretensió de voler reformar la societat!

Ca, si no tenen perdó de Deu.

*

Lo capital del príncep promés de donya Eularia puja uns 2 milions de pessetas, y ella té una renda de 31,000 duros cad'any.

Ab aquestos quartos, que representan un capital de un milió de duros, podria donarse menjar á tots los pagesos de Andalusía y s' acabaria tanta fam y miseria com per allí corre.

En aquestos moments no mes se m' acut la gran necessitat de que 's castigui fortament los crims de la Má negra.

LAMENTOS D' UN BORNÍ

En el país de los ciegos...

Tan bell punt, va durme al mon
la mare, jo tot fent l' orni,
tenia un poquet de son
y posantme la ma al front
me vaig trobar qu' era borní.
¡Quants cops picantme la closca
de ma portella renego!
La meva vista es tant tosca
qu' en fent un poquet de fosca
casi hi veig tant com un cego.
Sempre qu' al teatre he anat
á fé 'm trobo divertit:
La gent que tinch al costat
contempla mon ull tancat,
y 's pensa qu' estich dormit.
Sentat un jorn molt quiet
prop d' una dona; essent borní;
va creures feya l' ullet
y 'm digué—¿Hont va aquest ximplet?
si l' ha perdut, Deu li torni.—
Sempre que 'm trobo al costat
d' una nena, es ma palestra,
mantenirne encarcerat
per no mostrar lo costat
hont tinch closa una finestra.
Molts cops lo cervell me bull,
y als mes condemnats m' entrego;
puig me veig en tal embull
que si 'm va una brossa al ull
per desgracia 'm quedo cego.
Si á cartas jugo, 'l company
me creu l' as cada vegada,
y ab imponderable afany
pedras tira, y no es estrany
qu' aixís perdém la jugada.
Si acás m' alegría vull
demostrar, y faig un bot,
guaytantmho alguns, de reull
s' adonan que 'm falta un ull
y aixís diuhen:—No hi es tot.
Si un rato vaig á cassá
y un cunill ó llebra passa
pel cantó que no hi veig clá;
ab l' escopeta á la má
raras vegadas faig cassa.
Sols per alcansar la vista
estich pensant si m' entrego
á mans d' un bon oculista.
Potsé un jorn diré ab veu trista:
Ja no soch borní; soch cego.

JACOBUS TURRIS

¡Miracle!

En la iglesia de la Concepció ha passat lo següent:

Una senyora que viu al carrer del Bruch portá una magnífica palma carregada de llaminaduras al objecte de ser posada al monument per després menjarse las confitures en olor de santetat, y al anarho á buscar se troba ab la palma espellifada y las llaminaduras que no hi habian deixat ni rastre.

Ja no mes son com aquest tots los miracles que avuy se veuhen.

**

També per Saragossa no falta qui molt católicament se dedica á seqüestrar noyas.

Una de divuyt anys va desapareixe de casa seva, y la seva familia va tenir noticia de que estava allotjada en un convent de *arrepentidas*.

Se presentan allí dos germans de la víctima y no poden véurela; acudeixen á la autoritat, y res; lo convent segueix fent de las sevas.

¡Que 'n tenim poca de vergonya 'ls espanyols de consentir tals atropells!

Consolémnos que no hi ha temps que no torni, y si ve un altre any 35, me sembla que no 's queixará la gent negra de la pesada.

La Correspondencia militar, periódich de Madrit ab tots los ets y uts de católich apostólich y romá, se queixa de una indecencia comesa per un confessor de la iglesia de *San Plácido* contra una senyoreta filla de un amich del redactor de aquella gacetilla..

Veus' aquí de quina manera moralisan al confessorari.

**

Un sacerdot de Llagostera las va emprendre á cops de llibre contra una pobra criatura que se habia permés dir alguna paraula que no soná be á las orellas del reverent.

Aixó passá lo diumenje de rams y al mitj de la plassa.

Lo noyet perdé 'l coneixement de resultas del trastasso.

Aixís practican aquesta gent la virtud d' ensenyar al ignorant.

**

S' ha enfonzat lo porxo de la iglesia de Amurrio, ocasionant numerosas desgracias personals.

Calamitats que 'l cel nos envia pera castigar la poca fe de nostres temps.

**

A la numerosa llista de iglesias robadas, aquesta setmana *no mes* se n' hi tenen de anyadir duas: la de Santa María de Caldas (Pontevedra) y la de Buenache de Alarcon (Cuenca).

Una friolera.

**

Segons un cálculo publicat per nostre apreciat colega de Palma de Mallorca *El Comercio*, resulta que á Espanya, per gastos de monuments, s' ha malmés cosa de un milió de duros.

Si á n' aquets quartos anyadim los de professons, donatius per cera, ánimas y demés inutilitats, tindrém que si en lloch de cultivar llana de clatell se cultivés género mes útil, la nació 's trobaria ab una nova font de riquesa allá ahont la trova de ignorancia.

**

Tres anys de presiri demana 'l fiscal á un capellá que va obrir lo ventre de una dona embrassada que s' estava morint, so pretext de salvarli 'l fill.

La *operació* no fou feta ab cap instrument de cirugia, sino ab un ganivet de taula.

¡Cafre!

**

Los ensotanats de la capital del Ampurdá feyan corre per la setmana santa que no pot estar gras qui no combrega sovint.

¡A veure si de mica en mica s' anirá trobant materia piadosa y espiritual per sustituir lo grá als porchs quan se 'ls engreixa per la matansa!

Allavors creuré en miracles.

**

Desfentse en alabansas á la verge un cert vicari predicador, va usar la següent figura retórica:

«Vosotros que os amparais bajo su manto protector y la rodeais llenos de júbilo, sois cada uno como la tierra dando vueltas al rededor de la estrella polar.»

Ja tenim un altra sistema planetari endoyna.

Ara ha descubert lo predicador que la terra dona voltas alrededor de la estrella polar

¡Senyor Deu meu Jesucrist, feu lo favor de civilisar als vostres ministres, si 'us queda algun rato vagatiu!

**

Llegeixo:

«El obispo de Barcelona ha levantado la suspension á la Juventud Católica. Entre funcionar en rebeldía y funcionar con beneplácito del prelado, es preferible esto último.»

Mestre, me sembla que no val anar á averiguar veritats á casa dels altres.

**

Los confessoraris van tornantse agencias de negocis mes ó menos bruts.

A Palma l' altre dia va anar á confesarse un aprenent impressor, y 'l pare confés va preguntarli ahont trevallava.

Al dirli 'l noy que trevallava á la imprenta ahont s' imprimeix *El Comercio*, periódich demócrata, lo confessor va dirli que deixés de trevallarhi, perque allí no apendria res de bó y correría 'l perill de condemnar la seva ánima al foch etern.

Veus' aquí un parrafet que dedica dit colega al confessor:

«¿En qué se fundaria el tal curita? lo ignoramos; pero sí sabremos decir al aludido reverendo, que en la imprenta de la Biblioteca Popular, se aprende más moral y honradez, que en todas las sacristías y confesonarios juntos.»

Jo trobo que per aixó no 's necessitan gayres empenyos.

**

Retall de literatura católica, apostólica y romana:

«Religioso silencio á las diez y media del sábado, reinaba por todos los ámbitos de nuestra poblacion; nada turbaba la tranquila meditacion del que entregado á los piadosos ejercicios de semana Santa esperaba el supremo instante de exclamar ¡Gloria en incelsis Deo! Pero algunos minutos más tarde, el ruidoso golpeo de aldabas, el volteo general de campanas, cien tiros lanzados por segundo y el martilleo de puertas por los muchachos, formaron un ruido tan tremendo, tan grande, como grande y tremenda era la emocion que embargaba á todo corazon cristiano, al poder repetir «...resucitó de entre los muertos...»

¡¡Sabatassas!!

ANAGRAMA

Un parásit sempre n' es
lo meu tot que pica ab manya.
Quadrúpedo de montanya
forma lo tot al revés.

SOLUCIONS

Á LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

MUDANSA:—Ras, Res, Ris, Ros, Rus.